

TRIBUNALS

MONTSE RIART
BARCELONA

Primera sentència pel litigi d'uns pares sobre la vacunació anticovid

Una jutge de família de Barcelona dona la raó a la mare, partidària de la immunització dels adolescents

No és estrany que decisions relacionades amb la criança dels fills arribin als jutjats: l'escolarització de l'infant o el trasllat d'una part de la família a una altra ciutat són motius de discrepància entre pares separats i també, fins i tot, entre casats. La vacunació contra el coronavirus dels nens de més de 12 anys no és una excepció, i a Barcelona ja hi ha la primera resolució judicial. Un jutjat de família s'ha hagut de pronunciar per la discrepància d'uns pares a l'hora de vacunar, i fins i tot de fer proves PCR, els seus dos fills de 15 i 16 anys. La resolució del jutjat de primera instància 51 de Barcelona –a la qual ha tingut accés l'ARA– dona la raó a la mare, partidària de totes dues coses.

A l'hora de resoldre, els jutjats de família sempre prioritzen l'interès dels menors. La decisió es pren després d'haver escoltat els arguments dels dos progenitors i de valorar la documentació que aporten i la jurisprudència sobre la qüestió. En alguns casos, el jutge també pot demanar l'opinió als nens. En aquests cas, la resolució judicial considera que el més "beneficiós" per als interessos dels dos adolescents és que la mare sigui qui prengui la decisió.

Potestat

La jutge no dicta que es vacuin però diu quin progenitor ha de decidir pel bé dels menors

El pare discrepava sobre la vacunació dels adolescents per la "incertesa" sobre la seva eficàcia i els efectes adversos que pot tenir. Quan la jutge va parlar amb els dos menors, aquests li van dir que no volien vacunar-se perquè el seu pare feia molts mesos que es documentava sobre "els efectes negatius" de la vacuna, tot i que no van saber concretar quins eren. Segons la interlocutòria del jutge, el progenitor no argumenta l'oposició a la vacuna "més enllà de la informació que sembla haver recollit a través d'internet i les xarxes socials".

En declaracions a l'ARA, la jutge del cas, Eva Atarés, deixa clar que els jutges no poden "autoritzar" o no l'administració d'una vacuna. "No és que decidim vacuna sí o vacuna no, sinó que decidim quin dels dos pares té la facultat de decidir, tenint en compte el benefici dels menors". De fet, a l'hora de prendre una decisió, els magistrats han de deixar de banda les creences personals i el que farien ells com a mares o pares.

La primera resolució dictada a Barcelona posa a la balança els arguments i la documentació aportats pel pare i la mare i les evidències científiques que hi ha. "L'administració de les vacunes no suposa un atac a la integritat física dels menors, i els seus beneficis, no només per la

Un menor de més de 12 anys rebent la vacuna contra el coronavirus a Cornellà en una imatge d'arxiu. CRISTINA CALDERER

protecció dels menors sinó també per la societat a l'evitar futurs contagis, són molt superiors als inconvenients de la seva administració", conclou. En la seva resolució, la magistrada també retreu al pare que s'oposà a fer proves PCR als nens, una cosa que troba "incomprensible", tenint en compte "el risc que suposa la infecció de covid-19".

Segons el dictamen, els dos menors podran vacunar-se i fer-se PCRs. En el cas del fill gran, però, serà ell mateix qui tindrà l'última paraula, perquè la llei faculta els adolescents de 16 a 18 anys a decidir per si sols en aquestes qüestions.

Baralles per triar la marca

Des del moment que el departament de Salut va autoritzar la vacunació dels joves d'entre 12 i 18 anys, als despatxos d'advocats van arribar les primeres consultes de pares que no es posaven d'acord, algunes de les quals han acabat en una demanda als jutjats. Hi ha hagut casos en què la discrepància no era només sobre si vacunar un fill o no, sinó sobre quin laboratori decantar-se si podien triar. L'advocada de família Cristina Díaz-Malnero, presidenta de la secció de família del Col·legi d'Advocats de Barcelona (ICAB), explica que els lletrats sempre intenten la "mediació" entre els progenitors. En el cas dels advocats de família s'aplica "l'advocacia preventiva, sempre en benefici de l'infant", diu.

Per això es deixa la presentació d'una demanda com a última opció; no només perquè sempre és millor la via extrajudicial, sinó perquè un litigi pot trigar molt a resoldre's, segur que més que una negociació. Eva Atarés explica que la conciliació s'intenta fins a l'últim moment també a la via judicial, i que es fa un últim intent abans d'entrar a la sala de vistes. Tot i això, algunes vegades les diferències són insalvables. Tant la jutge com l'advocada expliquen que, si ja de per si la vacunació és motiu de discrepància entre alguns progenitors, la incertesa sobre una vacuna acabada de crear les multiplica. "Mai tindrem aquest debat en cap altra vacuna pel context de pandèmia actual", opina Díaz-Malnero.

Mediació

Tant els jutges com els advocats insisteixen en buscar un acord per la via extrajudicial

A Barcelona ja s'ha dictat una segona resolució, i a les taules dels jutjats continuen arribant demandes. La titular del jutjat de primera instància número 51 considera que, si continuen arribant assumptes relacionats amb la vacuna del coronavirus, "seria bo" que la junta de jutges de família "fixés un criteri" comú en aquest tipus de casos. Díaz-Malnero també és partidària que s'estableixi doctrina, per agilitzar la tramitació i per evitar diferències de criteri entre jutjats. ■